

TRẦN GIAN NÀY ĐÂU PHẢI QUÊ TÔI

Nhạc & Lời : Vũ Đức Nghiêm

Năm xưa ấu thơ, nghe nói quê hương trên trời, Vinh quang Chúa
..... lên, theo đám con trai hư đời, Ham vui thế

Con soi sáng thành Giê ru sa lem mới. Tim tôi ước mơ bay tới quê hương tuyệt
gian, mê đắm đường về nhà Cha quên lối. Phiêu du thág năm, lê bước chân đi miệt

1.
vời, dân thánh yên vui đời đời, trần gian này đâu phải quê tôi. Nhưng tôi lớn.....
mài, chua xót tâm tư lạc.....

2.
loài nhiều đau buồn lệ rõ không nguôi Công danh sự nghiệp tàn như mây nổi, Phú quý vinh
3 3 3
hoa theo luồng gió thổi Kiếp sống phù du qua mau như dòng nước trôi Lênh đênh chìm
3 3
ngập biển khơi tội lỗi Hay đâu Con Trời nguồn ơn cứu rỗi, Đời không có Chúa cũng như hư vô mà
3 3
thôi. Ny tôi quyết tâm xa lánh nơi xưa ô tội. Trong đêm thế
gian xin ánh mặt trời vinh quang soi lối Xin vâng ý Cha cho đến khi xa lìa
đời theo Chúa bay lên từng trời, nước Thiên Đàng là chốn quê tôi